

Prény staw.

Neražony žen.

Jan Starost běcho južo dluže lěta pla Anhalt-Bernburg-
stego wjercha ako gólnikařski služyl. A dokulž běcho wěrnny
služabnik, mějascho jogo ten wěrch (fěrschta) lubo a hopokasa
jomu schafu gnadu. Naplědku hustawi jogo sa gólnikařa we
štwojej góli nedaloko Magdeburka. Ta gólnikojska služba běcho
dobra, a Starost běcho deře sastarany na zaš žyweña. — Ale
wón dejascho šebe žowcžo togo nabogego gólnikařa sa manželstu
šech, dokulaž běcho ten tež štwojomu kněsoju wěrne služyl.

Starost, tenž žeden mloženz wěz neběšcho, běcho juž dluže
lěta s rědneju a dobreju marušchu slubjony, a ta běcho jomu
wěrna wostala, a schafich drugich wotpokasala. Starost šichěšcho
togo dla štwoju službu spushečyšch, jo-li až štwojej slubjonej šlo-
wo žaržasch a ju šebe sa manželstu šech namogal. Štwojomu
hubokemu kněsoju paš še netwěrascho posnasch, dokulž běcho ten
šamy twarže pschifasch, až žeden jogo služabnikow še nedej bžes
jogo wóle slubišch a tež niz ženišch. Starost še něto welgin bo-
jascho, a mějascho tchach pched tym šurowym wěrchom, a netwě-
žescho pschawe, zo dej žynišch. Šuschej togo pschošascho jogo hob-
stara mama, aby tu službu šel, dokulaž šichěšcho na stare dny pla
ńogo wostasch. Šab wóna nebyla, mějascho wón myšli šchajžu
štwojomu kněsoju huběgnušch, a š wojašam hysch, aby we tej
šchashnej tšizosčalětnej wojně štwojo žyweñe wostajil, tenž
jomu wězej lube neběšcho.

Tšizosčalětna wojna sachopi še dla wěry, kaž jo snate,
w lěšche 1618. Prény žel wojny běšcho mimo, ako šichěšcho